

PRIEŠTARINGUMO SĖKLA

 Šį vakarą aš pasirinkau trumpą tekstą, ar trumpą skaitymą, jei Viešpats panorės mums, duoti šį kontekstą, iš Šv. Mato 13:24 iki 30 eilutės. Ir tada aš—aš taip pat noriu perskaityti nuo 36 iki 40 eilutės, tiesiog po keleto minučių. Taigi Šv. Mato, 13-as skyrius, ir pradėdamas nuo 24 eilutės iš Šv. Mato 13-to skyriaus. Atidžiai klausykites Žodžio skaitymo. Mano žodžiai gali pavesti, bet Jo negali.

Kitą palyginimą, Jis jiems pateikė, sakdamas: „Dangaus Karalystė yra panaši į žmogų, kuris savo laukuose pasėjo gerą sėklą;

Bet kol jis miegojo, atėjo jo priešas, ir pasėjo rauges tarp kviečių, ir nuėjo savo keliu.

Bet kai želmenys išdygo ir atnešė vaisių, tuomet ir raugės pasirodė.

Taigi, atėjo šeimininko tarnai ir tarė jam: „Pone, argi tu nepasėjai geros sėklos savo lauke? Tad iš kur tos raugės?

Ir jis jiems tarė: „Priešas tai padarė“. Ir tarnai jam tarė: „Ar nori, kad mes nueitume . . . ir išrinktume jas?

Bet jis atsakė: „Ne; kad kartais, išrinkinėdami rauges, jūs neišrautumėte su jomis ir kviečių.

Tegul jie abu auga kartu iki pjūties; o pjūties metu aš siųsiu pjovėjus: „Pirmiausia jūs surinkite rauges ir suriškite jas į kūgelius sudeginimui; bet kviečius surinkite į kluoną“.

² Ar jūs pastebėjote: „Pirmiausiai surinkite rauges, ir suriškite jas?“ Taigi, skaitant tai, kažkas keisto užėjo ant manęs, kol aš sėdėjau ten, praeitą naktį, viršuje Katalinos kalnų, ir meldžiausi. Ir tada aš pagalvojau: „Kaip aš galėčiau surinkti žodžius, kuriuos aš galėčiau panaudoti, ir kuriuos norėčiau pasakyti šia vakarą?“

³ Ir aš nusileidau žemyn, suradau žodį *„prieštaringumas“*, taigi aš paėmiau žodyną ir pažvelgiau, ką gi žodis *„prieštaringumas“* reiškia. Ir tai reiškia „sėjantis nesantaiką“, ar—ar „yra priešingas“, kaip Websteris sako: „sėjantis nesantaiką, kažką skirtingo“, arba, „yra priešinga tam, kas jau buvo“. Taigi, aš pagalvojau, kad šio vakaro temą pavadinsiu *„Prieštaringumo Sėkla“*. Ir tikiuosi, kad Viešpats palaimins Savo Žodį dabar, kai mes artinamės prie Jo.

⁴ Ir mes taip pat žinome, kad Jis 36 ir—ir 43 eilutėse išaiškino, kaip ta sėkla subręsta. Ir kol mes esame čia, taip pat perskaitykime ir tai, dabar, nuo 36 eilutės iki 43.

Ir kai Jėzus paleido minią, Jis nuėjo į namus; ir jo mokiniai atėjo pas jį, sakydami: „Išaiškink mums palyginimą apie lauko rauges“.

Jis atsakydamas tarė jiems: „Tas, kuris sėja gerą sėklą, yra žmogaus Sūnus;

Ir laukas yra pasaulis; gera sėkla yra Karalystės vaikai; bet raugės yra piktojo vaikai;

Priešas, kuris jas pasėjo, yra velnias; pjūtis yra pasaulio pabaiga; o pjovėjai yra angelai.

Taigi, kaip yra surenkamos raugės ir sudeginamos ugnyje, taip bus ir šio pasaulio pabaigoje.

Žmogaus Sūnus pasiųs savo angelus, ir jie išrinks iš Jo Karalystės visus papiktinimus, ir darančius neteisybę;

Ir įmes juos į ugnies krosnį: ten bus kauksmas, ar dantų griežimas.

Tada teisieji spindės kaip saulė savo Tėvo Karalystėje. Kas turi ausis . . . tas teklauso.

⁵ Tai Jėzus duoda palyginimo išaiškinimą, Jis pats, tada mes žinome ką išaiškinimas reiškia. Ir dabar mes prisiartiname prie to, tame sėklų sėjime ir—ir pjūtyje, taigi Jis tai išaiškina. Ir tada aš tikiu, kad Jėzus kalbėjo šiuos palyginimus Savo dienomis, bet reikšmė buvo ta, kad tai bus pasaulio pabaigoje, arba laikotarpio pabaigoje, ir tai ši diena. Ir aš tikiu, kad šis nedidukas tekstas ši vakarą, yra labai tinkamas šiai valandai, kurioje mes gyvename, kadangi Jėzus čia aiškiai pasakė: „derliaus nuėmimas bus pasaulio pabaigoje“, tai štai kada bus pabaiga; kviečių surinkimas, ir taip pat raugių surinkimas ir jų sudeginimas, ir kviečių paėmimas į Karalystę. Ir aš tikiu, kad tai buvo tokiu būdu.

⁶ Dar viena Rašto vieta mane verčia tikėti tokiu būdu, aš čia užsirašiau, tai yra Mato 24:24, kur tai pasakyta, kalbant apie sėklą—prieštarinngumo sėklą. Jėzus pasakė, kad du bus taip arti vienas kito, kad tai suklaidentų net Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma. Beveik lygiai taip pat.

⁷ Kita Rašto vieta, kur parašyta, kad lietus lyja ant teisiųjų ir neteisiųjų.

⁸ Aš prisimenu savo pirmąjį išgyvenimą, kada atvykau pas sekmininkus. Aš buvau Mišavakoje, Indianoje. Ir aš buvau didingoje konferencijoje, salė maždaug kaip ši, kur Šiaurė ir Pietūs susirinko kartu. Kadangi dėl tų segregacijos dienų, jie turėjo susirinkti štai ten. Tai buvo dvi didelės sekmininkų brolijos grupės. Aš niekada anksčiau nebuvau girdėjęs apie juos, ir nebuvau susitikęs su jais. Pirmą kartą aš išgirdau kalbant kalbomis. Ir eilės pabaigoje, konferencijos . . . Nebūdamas nariu, jų tarpe, aš buvau tiesiog jaunas baptistų misionierius, aš tiesiog atsisėdau gale. Ir prisimenu, kaip pirmą kartą aš išgirdau kažką,

kalbantį kalbomis, aš net nežinojau apie ką—kas visa tai buvo. Ir tada tie du vyrai, iš esmės įsikūrę priekyje, vienas kalbėjo kalbomis, o kitas išaiškino tai, ką anas vyras sakė. Na, aš tiesiog pradėjau studijuoti savo Bibliją taip stropiai, kaip tik galėjau, tada ten ir sužinojau, kad tai buvo iš Rašto. Tai būtent tai, ką Šventas Raštas, Šventoji Dvasia darys.

⁹ Na, maždaug po dienos... Tą vakarą mano širdis buvo tokioje sumaištyje. Aš miegojau kukurūzų lauke. Aš neturėjau pakankamai pinigų, kad gaučiau lovą, taigi turėjau pakankamai pinigų tik grįžti namo, ir savo pusryčiams aš turėjau keletą spurgų, dviejų dienų senumo, ar tai buvo pyragėliai. Ir jie pakvietė valgyti kartu su jais, bet aš neturėjau pinigų, kad galėčiau paduoti jiems. Tomis dienomis, buvo krizė, 1933-ieji, taigi tai buvo—tai buvo gana sunku. Taigi, aš pagalvoju: „Na, aš... aš nenoriu su jais valgyti, bet aš noriu sužinoti, ką jie turi. Jie turi kažką, ko aš neturiu“.

¹⁰ Taigi tą rytą aš buvau... jie manęs paprašė: „Visi tarnautojai ateikite ant pakyls ir tiesiog prisistatykite, kas jūs esate, ir iš kur jūs atvykote.“

¹¹ Na, aš—aš tiesiog pasakiau: „Viljamas Branhamas, evangelistas, Džefersonvilis“. ir atsisėdau. Na, tuo metu aš buvau jauniausias tarnautojas ant pakyls. Ir kitą dieną jie pakvietė mane ant pakyls, kalbai. Ir po to, kai aš pasisakiau, na, mes turėjome puikų laiką, ir tada aš pradėjau susitikinėti su įvairiais žmonėmis, kurie kvietė mane į savo bažnyčias. Tada po to... .

¹² Po to, na, aš pagalvoju: „Jei galėčiau patekti pas tuos du pagrindinius vyrus, kurie kalbėjo kalbomis ir išaiškino!“ Tai uždegė mano širdį, ir aš baisiai to norėjau. Na, kaip aš ir pasakiau jums pradžioje, nedidelė dovana, kurią jūs traukiate. Jūs žinote, kad dovanos ir pašaukimai neatšaukiami, jūs turite juos visą savo gyvenimą, suprantate, jūs gimstate su jomis, jei jos yra Dievo dovanos. Taigi, aš visada, nuo to laiko, kai aš buvau mažas berniukas, tai visada man nutikdavo, žmonės, kurie mane žino visą mano gyvenimą, jie žino, kad tai tiesa. Na, jei būčiau pagalvojęs... . tada aš nežinojau, kas tai buvo, ir vadinau tai regėjimu, aš tiesiog nežinojau kas tai buvo. Bet aš galvoju: „Jei aš tik galėčiau pasikalbėti su jais!“ Na, o dvasia, kuri buvo jaučiama pastate, atrodė, kad tai iš tikrųjų Dievo Dvasia.

¹³ Taigi aš—aš turėjau pasikalbėti su vienu iš jų, ir paklausti jo keletą klausimų, ir jis tikrai buvo tikras krikščionis. Nebuvo jokių abejonių dėl to, kad tas žmogus buvo tikras tikintysis. Ir kitas žmogus, kai aš pasikalbėjau su juo, jei aš kada nors ir esu sutikęs veidmainį, tai buvo vienas iš jų. Tas žmogus buvo iš tikrųjų... . Jo žmona buvo blondinė moteris, ir jis turėjo vaikų nuo... . du vaikus nuo tamsiaplaukės moters. Ir aš pagalvoju: „Na, kas dabar? Štai taip, aš—aš visiškai susipainiojau. Aš esu

fundamentalistas; turi būti Žodis, arba tai nėra teisinga. Ir čia yra ta Dvasia, vienas visiškai aišku, pagal viską, ką aš žinau, tikras; o kitas yra iš viso niekam tikęs; ir Dvasia, nužengia ant abiejų. Taigi, kaip tai gali būti?“ Tai suglumino mane.

14 Po dvejų metų aš meldžiausi oloje, kur aš einu melstis. Oloje buvo labai dulkėta, ir vieną popietę aš išėjau, padėjau savo Bibliją ant rąsto, papūtė vėjas ir atvertė Ją ties Hebrajų 6-uoju skyriumi. Kur sakoma, kaip bus paskutinėmis dienomis, jei mes atkrisime nuo Tiesos ir vėl atgailausime, daugiau nebus aukos už nuodėmę, ir kaip tie erškėčiai ir usnys, kurie buvo arti atmetimo, kurių galas yra sudeginimas; bet lietus lyja ant žemės, dažniausia, kad palaistytų ją ir aprengtų ją; erškėčiai ir usnys bus atmesti, bet kviečiai bus surinkti. Ir aš maniau: „Na, tai tik vėjo gūsis atvertė tai“. Na, aš tiesiog užverčiau Bibliją. Ir pagalvojau: „Na, dabar aš tiesiog...“ Ir čia vėl pakilo vėjas, pūstelėjo ir atvertė Ją. Tai nutiko tris kartus. Ir aš pagalvojau: „Na, taigi, tai keista“.

15 Ir tada aš atsistojau, pagalvojau: „Viešpatie, kodėl Tu man atverti Bibliją, kad skaityčiau, aš...kai aš priėjau prie tos vietos, kur ‘erškėčiai ir usnys, arti atmetimo, kurių galas - sudeginimas?’“ Aš pagalvoju: „Na, ar Tu galėtum man tai atverti?“ Ir man bežvelgiant...

16 Taigi, šie tikri regėjimai ateina savaime, be pastangų. Tai tiesiog Dievas. Suprantate? Aš žiūrėjau ir mačiau besisukančią žemę, priešais mane, ir aš mačiau, kad ji visa buvo išarta. Ten buvo baltai apsirengęs žmogus,ėjo aplinkui sėdamas kviečius. Po to jis nuėjo už žemės išlenkimo; pasirodė vyras, atrodė siaubingai, jis buvo apsirengęs juodai, ir jis aplinkui metė piktžolių sėklas. Abi sėklos išdyko kartu. Ir kai jos išdygo, abi buvo ištroškusios, nes reikėjo lietaus. Ir kiekvienas atrodė lyg, kad melstųsi, su mažomis palenktomis galvelėmis: „Viešpatie, siųsk lietu, siųsk lietu“. Ir atslinko didžiuliai debesys, ir lietus lijo ant abiejų. Po lietaus, mažas kvietys šoktelėjo ir pradėjo sakyti: „Šlovė Viešpačiui! Šlovė Viešpačiui!“ Ir nedidukė piktžolė šoktelėjo tiesiai toje pačioje pusėje, ir tarė: „Šlovė Viešpačiui! Šlovė Viešpačiui!“

17 Ir tuomet regėjimas buvo išaiškintas: Lietus lyja ant teisiųjų ir neteisiųjų. Ta pati Dvasia gali nusileisti susirinkime, ir kiekvienas tuo džiaugiasi: veidmainiai, krikščionys, ir visi kartu. Būtent. Bet kas tai yra? Pagal jų vaisius pažinsite juos. Suprantate? Tai vienintelis būdas, kuriuo jie gali būti atpažinti.

18 Tada jūs tai matote, nuo to laiko laukinės avižos, ar laukiniai kviečiai ir javai, kartais pamėgdžioja tikrą, kultūrinį grūdą, ant tiek arti, kad suklaidintų net Išrinktuosius. Aš manau, kad mes gyvename laikotarpyje, kai apie šiuos dalykus turi būti pamokslaujama ir apie juos kalbama.

¹⁹ Atkreipkite dėmesį, 41-oje eilutėje, tie du taip pat yra taip arti, taip arti šiomis paskutinėmis dienomis, kol Jis nepadarė. . . Jis negalėjo pasikliauti tam tikra bažnyčia, kad atskirtų juos, sakydamas, metodistai ar baptistai, ar sekmininkai, atskirkite juos. Jis pasakė: „Jis siunčia Savo angelus, kad juos atskirtų“. Angelas ateina, kad atneštų atsiskyrimą, atskyrimą tarp to, kas teisinga ir kas neteisinga. Ir niekas negali to padaryti, tiktai Viešpaties Angelas. Jis vienintelis, kuris pasakys kas yra teisinga ir kas yra neteisinga. Dievas pasakė, kad paskutiniuoju laiku Jis pasiųs Savo angelus. Ne angelus nuo ten iki čia, bet angelus paskutiniuoju laiku, ir surinks kartu. Mes žinome, kad ateina pjūties metas, dabar. Taigi, *angelas* iš tikrųjų verčiamas kaip „pasiuntinys“. Ir mes matome, kad čia yra septynių bažnyčių septyni angelai, ir dabar. . . ne, per bažnyčios periodus.

²⁰ Atkreipkite dėmesį, Jis pasakė, kas buvo tie sėjėjai, ir taip pat kas buvo tos sėklos. Vienas iš sėjėjų buvo Jis, Dievo Sūnus, Kuris ėjo sėdamas Sėklą. Ir po Jo atėjo priešas, kuris buvo šėtonas, ir pasėjo prieštaringumo sėklą, po to, kai buvo pasėta gera Sėkla. Taigi, draugai, tai vyko per visus amžius, nuo to laiko, kai mes turėjome pasaulį. Būtent. Visa laiką nuo pradžių, tai prasidėdavo taip pat.

²¹ Taigi, Jis pasakė: „Dievo Sėkla, Dievo Žodis“. Jėzus pasakė tam tikroje vietoje, kad „Žodis yra Sėkla“. Ir kiekviena sėkla atneša pagal savo rūšį. Ir dabar, jei krikščionys, Dievo vaikai, Karalystės vaikai, tampa Dievo Sėkla, tada jie turi būti Dievo Žodžiu, Dievo Žodžiu, pasireiškusiu tame laikotarpyje, kuriame jie gyvena, to laikotarpio pažadėta Sėkla. Pradžioje Dievas davė Savo Žodį, ir kiekvienas laikotarpis turėjo savo Sėklą, savo laiką, savo pažadus.

²² Taigi, kai pasirodė Nojus, jis buvo Dievo Sėkla, Dievo Žodis tam laikotarpiui.

²³ Kai atėjo Mozė, jis negalėjo ateiti su Nojaus žinia, tai nebūtų suveikę, nes jis buvo to meto Dievo Sėkla.

²⁴ Tada, kai atėjo Kristus, Jis negalėjo ateiti su Nojaus ar Mozės laikotarpio žinia; tai buvo Jo laikas, nes mergelė pastos ir pagimdys Sūnų, ir Jis bus Mesijas.

²⁵ Taigi, mes gyvenome Liuterio laikotarpyje, Veslio laikotarpyje (Metodistų laikotarpis), per visus laikotarpius, ir sekmininkų laikotarpyje, ir kiekvienam laikotarpiui buvo duotas Žodžio pažadas. Ir to laikotarpio žmonės, kurie apreiškė pažadėtą Žodį, to laikotarpio Sėklą, pagal tai, ką Jėzus pasakė tiesiai čia: „Jie yra Karalystės vaikai“. Teisingai. Šventosios Dvasios, veikiančios per Jo vaikus, pasireiškimas yra to laikotarpio Karalystės Sėkla.

²⁶ Atkreipk dėmesį, raugės, kurias pasėjo priešas, šėtonas, buvo nesantaikos, arba—arba prieštaringumo sėkla, tiktai jis buvo kaltas tuo, kad darė šiuos baisius dalykus. Šėtonas nuo pat

pradžią pasėjo savo sėklą, kai Dievas patalpino Savo pirmąjį žmonių derlių ant žemės. Adomas, be abejo žinojo, kad ten buvo tiesos pažinimas ir pažinimas gėrio ir blogio, ir jis dar nebuvo prie jų priėjęs.

²⁷ Tačiau mes sužinome, kad Dievas Savo vaikų Apsaugai, davė Savo Žodį. Jie. . . Mes neturime kitos Apsaugos, kaip tik Dievo Žodis. Tai yra mūsų Apsauga. Čia nei bombos, nei slėptuvės, nėra vietos kur pasislėpti, nei Arizonoje ar Kalifornijoje, ar kur tai bebūtų; čia yra tik viena Apsauga, kurią mes turime, ir tai yra Žodis. Ir Žodis tapo kūnu, ir gyveno tarp mūsų, kuris yra Kristus Jėzus. Jis yra vienintelė mūsų Apsauga. Būdami Jame, mes esame saugūs.

²⁸ Netgi nuodėmė nėra priskiriama tikram tikinčiajam. Ar jūs žinote tai? Tas, kuris yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, jis negali nusidėti. Suprantate? Tai net neįskaitoma. Na, Dovydas pasakė: „Palaimintas žmogus, kuriam Dievas neįskaito nuodėmės“. Kai jūs esate Kristuje, jūs neturite noro nusidėti. „Garbintojas, vieną kartą apvalytas, daugiau nebejaučia sąžinėje nuodėmės“, jūs to daugiau nebenorite. Taigi, pasauliui, jūs gal ir būsite nusidėjęs; bet Dievui - ne, nes jūs esate Kristuje. Kaip jūs galite būti nusidėjęliu, kai jūs esate tame Nenuodėmingajame, ir Dievas mato tik Tą, Kuriame jūs esate?

²⁹ Taigi, šis derliaus metas. Pradžioje, kai Dievas pasėjo Savo Sėklą žemėje, ir įdėjo Ją į Savo vaikų širdis, į Savo šeimą, kad laikytų tą Žodį, tai buvo vienintelė jų gynyba, laikytis šio Žodžio! Čia atėjo priešas ir sugriovė tą užtvaram, pasėdamas prieštaravimo sėklą, priešingą Dievo Žodžiui. Jei tai pradžioje buvo prieštaravimas, tai jis vis dar tebėra. Bet jei kas pridės ką nors prie Dievo Žodžio, tebėra prieštaravimo sėkla! Man nesvarbu iš kur tai ateina, jei tai iš organizacijos, ar iš karinių šaltinių, ar tai iš politinių valdžių, viskas, kas yra priešinga Dievo Žodžiui - tai yra prieštaravimo sėkla.

³⁰ Kai žmogus atsistoja ir pasako, kad jis yra Evangelijos pamokslininkas ir sako, kad „stebuklų dienos praėjo“, tai yra prieštaravimo sėkla. Kai žmogus atsistoja ir sako, kad jis yra tarnautojas, pastorius kažkokios tai bažnyčios, ir jis netiki, kad Jėzus Kristus yra tas pats visame kame (išskyrus fizinį kūną), tas pats vakar, šiandien ir per amžius, tai yra prieštaravimo sėkla. Kai jis sako, kad „stebuklai ir apaštalinis amžius praėjo“, tai yra prieštaravimo sėkla. Kai jie sako: „Čia nėra tokio dalyko kaip Dieviškas išgydymas“, tai yra prieštaravimo sėkla. Ir pasaulis yra pilnas to. Tai išstumia ir nuslopina kviečius.

³¹ Mes pastebėjome, kad pirmasis prieštaravimo sėklos sėjėjas buvo „velnias“, ir mes žinome, žinome, kad tai buvo jis, Pradžios 1. Taigi, mes sužinojome, ir štai čia, Mato Knygoje, 13 skyriuje, Jėzus tebevadina bet kokį prieštaravimą Jo Žodžiui — „šetonu“. Ir tie 1956-ieji, viskas, kas sėja prieštaravimą, priešingą tai,

kas parašyta Dievo Žodyje, ar duoda bet koki savo išaiškinimą tam Žodžiui, tai yra prieštaringumo sėkla. Dievas to nepašlovins. Jis negali. Jis nesusimaišo. Jis tikrai nesusimaišys. Tai kaip garstyčių sėkla; ji nesusimaišo su nieko kitu, jūs negalite jos sukryžminti, tai turi būti tikra. Prieštaringumo sėkla!

³² Taigi, mes randame, kai Dievas pasėjo Savo Sėklą Edeno sode, mes sužinome, kad tai pagimdė Abelį. Bet kai šėtonas pasėjo savo prieštaringumo sėklą, tai pagimdė Kainą. Viena pagimdė teisųjį; kita pagimdė neteisųjį. Kadangi Ieva paklausė prieštaringumo žodžio, priešingo Dievo Žodžiui, ir tiesiai nuo ten prasidėjo nuodėmė, ir nuo to laiko ji vis tęsiasi. Ir mes niekada to neužbaigsime, kol neateis angelai ir atskirs tai, ir Dievas paims Savo vaikus į Karalystę, o raugės bus sudegintos. Atkreipkite dėmesį į tuos du vynmedžius.

³³ Jei mes tik turėtume daugiau laiko šiai temai, bet tiesiog paminėsiu svarbiausias vietas, kad mes galėtume eiti tiesiai prie maldų už ligonius, po keleto minučių.

³⁴ Atkreipkite dėmesį, tos sėklos augo kartu lygiai taip, kaip Dievas pasakė štai čia, 13-ame skyriuje, iš mūsų ištraukos ši vakarą, iš Mato skyriaus,—„Leiskite jiems augti kartu“. Taigi, Kainas nuėjo į Nodo žemę, susirado sau žmona, ir vedė; o Abelis buvo nužudytas, ir Dievas pakėlė Setą, kad užimtų jo vietą. Ir kartos pradėjo susikeisti tarp teisingųjų ir neteisingųjų. Taigi, mes pastebime, kad jie susirinkdavo, kiekvienas iš jų, laikas nuo laiko, ir Dievas turėjo. . . Tai tapo ant tiek nuodėminga, kol Dievas turėjo tai sunaikinti.

³⁵ Bet galų gale jos išaugo, kol abi tos sėklos, prieštaringumo sėkla ir Dievo Sėkla, parodė savo tikrąsias galveles, ir tai pasireiškė Jude Iskariote ir Jėzuje Kristuje. Nes, Jis buvo Dievo Sėkla, Jis buvo Dievo kūrinijos pradžia, Jis buvo niekas kitas kaip Dievas. Ir Judas Iskariotas gimė pražūtis sūnumi, atėjo iš pragaro ir grįžo į pragarą. Jėzus Kristus buvo Dievo Sūnus, apreikštas Dievo Žodis. Judas Iskarijotas, savo prieštaringumu, buvo velnio sėkla, atėjęs į pasaulį apgaulei; kaip ir jis buvo nuo pradžių, Kainas, jo pirmasis tėvas.

³⁶ Judas tik žaidė bažnyčia. Iš tiesų jis nebuvo nuoširdus. Jis iš tikrųjų neturėjo tikėjimo; nes jis niekada nebūtų išdavęs Jėzaus. Bet, matote, jis pasėjo šią prieštaringumo sėklą. Jis manė, kad jis gali susirasti sau draugų iš pasaulio, mamona, ir taip pat turėti draugystę su Jėzumi, tačiau jam buvo per vėlu kažką dėl to daryti. Kai atėjo mirties valanda, kai jis padarė tą blogį, jis kirto tą atskyrimo liniją tarpėjimo ir priekį ir grįžimo atgal. Jis turėjo eiti tuo keliu, kuriuo nuėjo kaip apgavikas. Jis pasėjo prieštaringumo sėklą, jis bandė surasti pripažinimą tarp tų didžiųjų tų dienų organizacijų, su fariziejais ir sadukėjais. Ir galvojo, kad pasidarys sau šiek tiek pinigų, ir bus populiarus tarp žmonių. Ar tai nėra priežastis daugelio žmonių,

pakliūvančių į prieštaringumą, bandančių rasti palankumą tarp žmonių! Raskime palankumą prieš Dievą, o ne prieš žmones. Bet tai yra, ką padarė Judas, kai tas prieštaringumas pakilo jame.

³⁷ Mes žinome, kad Jėzus buvo Žodis, Švento Jono 1 pasakytą: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Tada Žodis yra Sėkla, tada Sėkla tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.

³⁸ Jei Judas buvo prieš sėkla ir prieštaringumo sėkla, jis taip pat tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų Judo Iskarijoto asmeniu. Jis niekada neturėjo tikrai tikro tikėjimo. Jis *galvojo*, kad jis turi tikėjimą. Tai toks dalykas, kaip, kad turėti tikėjimą; ir turėti apsimestinį-įsivaizduojamą tikėjimą.

³⁹ Ir tikras Dievo tikėjimas tikės Dievu, ir Dievas yra Žodis, jis nieko prie Jo nepridės. Biblija mums sako, jei pridėsime vieną žodį arba paimsime vieną Žodį, mūsų dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos, Apreiškimo 22:18, paskutinis baigiamasis skyrius.

⁴⁰ Pirmiausia pradžioje, pirmojoje Biblijos Knygoje, Dievas jiems pasakė, kad nesulaužytų nė vieno Jo Žodžio, kad „būtų laikomasi kiekvieno Žodžio“, jie turi gyventi pagal tą Žodį. Jėzus, Knygos viduryje, ateina ir pasako tai Savo laikotarpyje, pasakė: „Žmogus gyvens ne tik duona, bet kiekvienu Žodžiu, kuris–kuris išeina iš Dievo burnos“. Ir užbaigiamajame Apreiškimo amžiuje, mums buvo išpranašauta, kad: „Jei kas atims nors vieną Žodį iš šios Knygos, arba pridės nors vieną žodį prie Jos, jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos“.

⁴¹ Todėl čia nieko negali būti neaiškaus, tiesiog tikras, nemiašytas Dievo Žodis! Tai yra Dievo sūnūs, Dievo dukterys, kurie gimę ne iš žmogaus valios, ar rankos paspaudimu, ar tam tikros rūšies krikšto; bet gimę į Dievo Dvasią, per Šventąją Dvasią, ir Žodis pats pasireiškia per juos. Tai yra tikroji Dievo Sėkla!

⁴² Priešas prisijungia prie bažnyčios ir tampa tikru ortodoksu mokymuose ar kažkuo. Bet tai ne... Tai yra prieštaringumas, viskas, kas trukdo tai tikrai Dievo Žodžio Tiesai.

⁴³ Ir kaip mums sužinoti? Mes sakome: „Na, jie, jūs turite teisę Tai išaiškinti?“ Ne, pone! Niekas neturi teisės aiškinti Dievo Žodžio. Jis Pats yra aiškintojas. Jis pažada tai, tada Jis tai įvykdo, taigi tai yra išaiškinimas. Kai Jis Tai pažadėjo, tada Jis Tai įvykdo, tai ir yra To išaiškinimas. Viskas, kas prieštarauja Dievo Žodžiui, yra prieštaringumas! Taip, žinoma!

⁴⁴ Taigi, kaip jau sakiau, Judas neturėjo tikro tikėjimo. Jis turėjo apsimestinį tikėjimą. Jis turėjo tikėjimą, ir manė, kad jis yra Dievo Sūnus, bet jis nežinojo, kad tai buvo Dievo Sūnus. Jis nebūtų to padaręs. Ir žmogus, kuris eis į kompromisą su Dievo

Žodžiu, Kuris yra tiesa, jis turi apsimestinį tikėjimą. Tikras Dievo tarnas tvirtai laikysis Žodžio.

⁴⁵ Prieš keletą vakarų, tam tikras tarnautojas, iš Arizonos, iš didžios, garsios šio miesto mokyklos, atėjo pas mane ir tarė: „Aš—aš noriu jus kai kur pataisyti“ (aš pasakiau. . .) „kai jūs turėsite progą“.

Aš atsakiau: „Žinote, tai yra geriausia proga. Užeikite“.

⁴⁶ Ir taigi, jis užėjo, pasakė: „Ponas Branhamai, jūs bandote. . . aš tikiu, jūs esate nuoširdus ir esate sąžiningas, bet jūs bandote pateikti pasauliui apaštališkąjį Tikėjimą“. Ir pasakė: „Apaštalų amžius pasibaigė su apaštalais“.

⁴⁷ Aš pasakiau: „Pirmas dalykas, kurio aš norėčiau jūsų paklausti, mano broli, ar jūs tikite, kad kiekvienas Dievo Žodis yra įkvėptas?“

Jis atsakė: „Taip, žinoma, aš tikiu“.

⁴⁸ Aš pasakiau: „Tada, ar jūs man parodytumėte Žodyje, kur pasibaigė apaštališkasis amžius? Taigi, jūs man parodysite, kur tai yra, aš patikėsiu jums“. Ir aš pasakiau: „Apaštalų rašytojas, tas, kuris turėjo Karalystės raktus, Sekminių dieną, kai prasidėjo apaštalų amžius, jie klausė: ‚Vyrų ir broliai, ką mums daryti, kad būtume išgelbėti?‘ Jis tarė: ‚Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną, nes tas pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir tiems, kurie toli, taip pat tiems, kuriuos Viešpats, mūsų Dievas pašauks.‘ Taigi, kaip Žodis gali prieštarauti pats Sau?“

Tas žmogus pasakė: „Šį vakarą aš labai peršalau“.

Aš atsakiau: „Aš taip pat manau“. Suprantate?

⁴⁹ Taigi, pasakykite man, ar Dievas vis dar kviečia? Jei Dievas vis dar kviečia, tada apaštalų amžius vis dar egzistuoja. Neabejotinai! Tiek, kiek Viešpats, mūsų Dievas, pakvies, kada nors kvies, kada nors pakvies, tiek, kiek Jis pakvies, tai vis tebebus apaštalų amžius, nes Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

⁵⁰ Taigi, mes randame šiandien, kad ši prieštaravimo sėkla buvo sėjama kiekviename amžiuje. Jei tai būtų įmanoma pateikti per artimiausias dešimt ar penkiolika minučių, aš tai padaryčiau, bet taip neišeis. Per visus amžius. . . Mes visi, dauguma iš mūsų skaitome Bibliją. Ir taigi, kai atėjo Jėzus, Jis taip pat rado prieštarumą, priešingumą. Jis buvo apreikštas Žodis, Jis buvo Dievo Žodžio išaiškinimas, kadangi Jis pasakė: „Tyrinėkite Raštus, nes jūs manote Juose turį Amžinąjį Gyvenimą, o jie yra tie, kurie liudija apie Mane“. Štai taip. Jis—Jis buvo Žodžio išaiškinimas. Ir kiekvienas, šiame amžiuje, iš naujo gimęs Dievo sūnus ir dukra, yra

Žodžio išaiškinimas. Jūs esate parašyti laiškai, visų žmonių skaitomi. Taip.

⁵¹ Atkreipkite dėmesį, Jis pasakė: „Veltui jie Mane garbina, mokydami prieštarungumo dogmų. Veltui jie garbina Mane, mokydami prieštarungumo dogmų, žmogaus sukurtų religijų, mokydami, kad tai Dievo Žodis, kai tai neturi nieko bendro su Dievo Žodžiu“.

⁵² Pažvelkite, kiekvienas amžius išaugina javus, kiekvienas amžius tai darė, ir mūsų amžiui nėra pasiteisinimo. Mes turime tą patį, ir tai didingiausias amžius iš visų, sudėjęs juos kartu, nes tai yra pasaulio istorijos pabaiga. Ir šiandien žemėje toks didžiulis prieštarungumas, kokio dar niekada nėra buvę žemėje. Praeitais amžiais prieštarungumas patraukė juos nuo tiesos ir gyvojo Dievo prie stabų. Šiandien, Jėzus pasakė Mato 24:24, tai bus taip arti, kad jei būtų įmanoma, jie suklaidintų net pačius Išrinktuosius. Kalbama apie prieštarungumą! O, tai taip klastinga. Šėtonas yra tarp žmonių, ir tiesiog kaip teologas, toks kaip Teologijos Daktaras, jis gali mokyti šio Žodžio beveik tobulai. Jėzus tai pasakė. Bet tiesiog stebėkite jį, tai bus kur nors. Pasakys: „Na, taigi, tai buvo ne tam.“ O, taip, tai buvo tam, suprantate, kadangi Dievas tai pasakė.

⁵³ Pažiūrėkite, ką jis padarė. Tas pats prieštarungumas sukėlė Dievo rūstybę Nojaus dienomis, kai Dievas siuntė Savo pranašą ir pamokslavo kaip liepsnojanti ugnis, kviesdamas žmones atgailai, o prieštarungumas nuskendo. Tada, ką padarė šėtonas? Atėjo paskui, Hame, ir vėl pradėjo tai sėti. Tiksliai taip.

⁵⁴ Toliau atėjo Mozė, didis pranašas, kad išvestų Izraelio vaikus iš dykumos. Kas nutiko? Mozė, didis Dievo pranašas, atneša jiems absoliučią Tiesą, patvirtintą Tiesą. Jis susitiko su Dievu. Dievas patvirtino, kad Jis susitiko su juo. Kaip šie žmonės grįžo ten, tie kunigai, ir jie turėjo savo religiją, ritualus, savo teises, ir visa kita, bet Mozė stovėjo kaip išaiškinto Žodžio įrodymas. Nepamirškite to! Mozė buvo Dievo pažado išaiškinimas. Jis pasakė, kad jis tai padarys; jis buvo Dievo išaiškinimas.

⁵⁵ Kas nutiko? Bažnyčia tik išėjo iš Egipto, keletą dienų atsistoję ant savo kojų, ir kas nutiko? Šėtonas ateina asmenyje, su savo prieštarungumu, antruoju Kainu, kuris buvo Balaamas, ir jis tarp jų pasėjo prieštarungumo sėklą. Mes žinome, kad tai tiesa. Tas Balaamas, Balaamo mokymas, kad „mes visi esame vienodi, mes tarnaujame tame pačiam Dievui, kaip ir jūs“, iš esmės jis buvo teisus, nes jis aukojo auką, kurią Dievas parodė; septynis avinus, septynis jaučius septyniose aukuruose, ir meldėsi tam pačiam Dievui taip pat tobulai, kaip ir Mozė tai padarė dykumoje, tiesiog lygiai taip pat. Bet jie nebuvo vienodi! Pranašaujant mums, kas turi įvykti. Ten buvo, vėl, Kainas, pasireiškęs. . . Balaamo asmenyje. Ir čia buvo Dievas, pasireiškęs

Mozės asmenyje, išaiškindamas Savo Žodį per žmogų, leisdamas, kad pažintų Jį, Jo pažada, per žmogų. Ir iškilo prieštaringumas.

⁵⁶ Taigi, jis tai padarė ir Judo laikotarpiu, ten jis atėjo su savo prieštaringumu.

⁵⁷ Ir, atminkite, ta nuodėmė, kuria tie žmonės tikėjo, kad „mes visi esame vienodi, mes garbiname tą patį Dievą, mes visi turėtume priklausyti tai pačiai bažnyčiai, mes turėtume būti vienodi žmonės“, ta nuodėmė niekada nebuvo atleista Izraeliui! Pats Jėzus pasakė: „Jie visi yra mirę!“

⁵⁸ Jie žuvo, visi, išskyrus tris. Tai buvo tie, kurie atkakliai laikėsi ir tikėjo pažadu. Kai silpnavaliai pasakė: „Mes negalime užimti žemės, tai mums per daug“, ir visa kita, Kalebas ir Jozuė nuramino žmones, ir sakė: „Mes esame daugiau nei pajėgūs užimti, nes Dievas mums tai pažadėjo! Man nerūpi koks yra priešininkas!“

⁵⁹ Ir mes vis dar galime pamokslauti Dievišką išgydymą, ir Šventosios Dvasios krikštą, ir vis dar turėti Dievo jėgą, kuri atskiria mus nuo pasaulio dalykų. Dievas taip pasakė! Apaštalų amžius niekada nesibaigė, ir jis nesibaigs, tai tęsiasi.

⁶⁰ Taigi, mes randame tą patį senąjį prieštaringumo sėjėją. Ir atminkite, ta nuodėmė niekada nebuvo atleista. Taigi, broli, jei ji niekada nebuvo atleista tada, tai kaip dabar, kai susieina kartu tikroji visų amžių sėkla?

⁶¹ Atkreipkite dėmesį į tą didį dalyką, kurį Balaamas padarė, tai tęsėsi ir tęsėsi, ir galiausiai baigėsi Judo Iskarijoto ir Jėzaus atėjimu. Kas tai buvo? Judas ir Jėzus buvo tiesiog tikslus Kaino ir Abelio atvaizdas. Kadangi, Judas buvo religingas, taip kaip ir Kainas buvo religingas. Kainas pastatė aukurą, paaukojo auką, jis garbino Dievą, jis buvo toks pat nuoširdus kaip ir kitas. Bet, jūs suprantate, jis neturėjo apreiškimo apie tai, kas buvo Žodis. Jis galvojo, kad tai buvo Adomas ir Ieva, kurie suvalgė keletą obuolių ar vaisių. Ir Kainas. . . Abelis, per apreiškimą, jis žinojo, kad tai buvo neteisinga; tai buvo kraujas, kuris juos išvedė, ir jis aukojo avinėlių. Ir Dievas paliudijo, kad jo auka buvo teisinga. Tada jis pradėjo pavydėti ir bandė nužudyti savo brolių. Ir kaip jis nužudė savo brolių ant to paties aukuro, ant kurio mirė jo auka, avinėlis mirė ant aukuro, taip pat padarė ir Judas Iskariotas - išdavė Jėzų Kristų ant Dievo aukuro, ir nužudė Jį tiesiog taip, kaip Kainas nužudė Abelį. Kadangi, Kainas buvo prieštaringumo sėkla.

⁶² Ir taip pat buvo Balaamas, parsidavėlis pranašas, žmogus, kuris turėjo geriau žinoti. Ir Dievas išpėjo jį per ženklus ir stebuklus, netgi per mulą, kalbėdamas nežinomomis kalbomis, ir vis tik jis ėjo toliau, kaip ejęs. Jis gimė būti prieštaringumo sėjėju.

⁶³ Ir jei Jėzus numatė, kad šiame amžiuje atsiras didžiulis prieštaravimas, kuris kada nors yra buvęs, Laodikijos bažnyčios periodas, drungnas, kuris išvarė Jį iš bažnyčios, kaip tai gali būti kažkas kito, išskyrus tai: Prieštaravimas! Žinoma, tai jis. Tai baigiasi šiame amžiuje.

Ir vėl kaip tai buvo Kalvarijoje, Kainas ir Abelis.

⁶⁴ Taigi, atkreipkite dėmesį, iš karo, kai Jėzus išėjo, įėjo į Dangų, atgal buvo pasiūsta Šventoji Dvasia. Tai buvo Sėkla, Gyvybės-Davėjas Žodžiui, kaip mes ir kalbėjome praėjusį vakarą. Tai Tas, kuris atgaivina Žodį. „*Atgaivinti*“ reiškia „atnešti Gyvybę“. Tikra Šventoji Dvasia duoda Gyvybę tik tam Žodžiui, Kuris yra. Jis neatneš Gyvybės religiniam mokymui, Jis negali, kadangi, kadangi Jame nėra nieko iš religinio mokymo. Tai Dievo Žodžio Gyvybė, nes Tai yra Dievas. Suprantate? Ir Jis atgaivina tą Kūną.

⁶⁵ Taigi, atkreipkite dėmesį, kaip jie tai padarė. Po to, kaip ir pasakyta Biblijoje, ir—ir Jonas kalbėjo savo vaikams ir pasakė: „Vaikeliai, ir kaip girdėjote apie antikristą, kuris yra atėjęs į pasaulį“, - pasakė: „kuris jau atėjo į pasaulį, ir jis veikia neklusnumo vaikuose“. Taigi, tai įvyko maždaug trisdešimt metų po Šventosios Dvasios nužengimo. Mes randame, kai nužengė Šventoji Dvasia, tikroji Sėkla, tikrasis Gyvybės-Davėjas tai Sėklai, tada čia vėl ateina tas pats prieštaravimas. Ir atkreipkite dėmesį, tai nuėjo toliau. Tai turėjo . . .

⁶⁶ Tikrasis Žodis buvo įrodytas, senieji pranašai įrodė Dievo Žodį, kad tai yra Tiesa, nes jie įėjo į istoriją. Jei kas kada nors skaitė apie „*Nikėjos Tarybą*“, ar „*Iki-Nikėjos Tarybos*“, apie tas penkiolika dienų tų velniškų politikų, kai ten, ta romiečių grupė panorėjo įsteigti ir padaryti iš tos bažnyčios denominaciją. Atėjo pranašai, įsisukę į avių kailius, maitindamiesi augalais, ir stojo už tą Žodį! Bet ką tai padarė? Tai turėjo būti kaip Kainas, tai turėjo būti kaip Abelis, vienas turėjo mirti. Žinoma, taip ir padarė. Ir Žodis prarado Savo įtaką žmonių tarpe, ir jie visi balsavo prieš tikrąjį Žodį ir priėmė ankstyvosios katalikų bažnyčios prieštaravimo dogmas. Jie pridėjo popiežių, jie pridėjo vyskupa, jie pridėjo *tą, tą ir kitą*. Jie patraukė tikrąjį supratimą apie Petrą, ir apie—apie—apie Mariją, ir—ir visa kita; ir padarė stabus, ir pavertė ne kuo kitu kaip pagoniškomis ceremonijomis iš taip vadinamos krikščioniškos religijos. Kas tai buvo? Prieštaravimo sėkla! Ir organizavosi, organizavosi bažnyčia, pirmą kartą žemėje. Kas tai buvo? Prieštaravimo sėkla, kuri buvo pradėta sėti, kažkas buvo pridėta, kažkas atimta.

⁶⁷ Kas kada nors girdėjote, Biblijoje, kad nevalgyti mėsos penktadienį? Kas kada nors girdėjote, Biblijoje, apie bet kokį nors pašlakstymą vietoje krikšto, panardinant? Kas kada nors girdėjote apie šiuos dalykus: „Sveika, Marija“ ar kažką

panašaus? Kas kada nors girdėjote apie kai kuriuos iš tų niekingų nesąmonių taip pat iš tų protestantų? Puodas negali šaukti, kad katilas juodas. Teisingai! Tiesa, kaltas dėl trupučio, yra kaltas dėl viso! Kas kada nors girdėjote apie Dievą, kuris kada nors turėjo reikalą su organizacija? Parodykite man, kada viena iš jų organizavosi ir išliko gyva. Jos iš karto mirė, ir niekada nebeprisikėlė! Atėjo laikas, kai kažkas turi įvykti, laikas Dievo veikimui. Tai sunaikino įtaką žmonių tarpe.

⁶⁸ Tas pats buvo padaryta ir šiandien. Jie sunaikino įtaką, sakydami: „O, ta grupelė šventų-velenėlių, nieko juose nėra“. Ir, na, tai yra prieštaravimas! Susitikite su Žodžiu veidas į veidą ir pamatykite kas Jis yra, pažiūrėkite ar Dievas pats išaiškina Savo Žodį. Dievas gali iš šių akmenų pakelti vaikus Abrahamui. Amen.

⁶⁹ Žodis buvo visiškai įrodytas ankstyvųjų krikščionių, kaip Dievas juos išlaisvino iš ligų ir viso kito, ir jie turėjo pranašų, ir kalbėjo kalbomis, išaiškino, ir kiekviena kartą duodavo pranešimus, kurie įrodydavo, kad tai tikra tiesa. Bet akivaizdoje viso įrodyto Žodžio, žmonės Jo neišsirinko, bet išsirinko denominaciją. Tai yra motina visų organizacijų.

⁷⁰ Abi yra pilnai subrendusios. Jie vėl pradėjo sėti. Tai išnyko, bet vėl pražydo Liuterio dienomis, kaip mes žinome iš pirmojo pranešimo čia, ši rytą, per pusryčius. Tai pražydo Liuterio dienomis. Taigi, ką jie padarė? Iš karto po to, kai šis didis žmogus mirė, jie sukūrė organizaciją.

⁷¹ Tai pražydo. Ir vėl Džono Veslio dienomis, kai tie anglikonai, su visu savo amžinuoju saugumu ir visu kitu sujungė tai ir beveik daėjo iki universalizmo, ir kas nutiko? Dievas pakėlė žmogų, vardu Džonas Veslis, ir panaikino visa tai. Ir iš karto po to, kai jis mirė, jis ir Asburis, ir tada, kas nutiko? Jie organizavosi, o dabar jūs turite įvairių rūšių metodistus. Tada pasirodė vienas ir kitas, Aleksandras Campbelas, Džonas Smithas ir kiti.

⁷² Galiausiai, išeidami iš viso to, prasilaužė sekmininkai. Kas tuomet nutiko? Jiems gerai sekėsi, tai kas gi sutrukdė jums? Jūs grįžote tiesiai į tą patį purvą, iš kurio jūs išėjote, tiesiai į tas pačias pamazgas, grįžote prie prieštaravimų ir organizacijų kūrimo, jūs turėjote eiti į kompromisą su Žodžiu. Ir kiekvieną kartą, kai Dievas siuntė kažką naujo, jūs negalėjote to priimti. Teisingai! Vėl prieštaravimas! Ir, atkreipkite dėmesį, kaip aš ir sakiau praeitą dieną, tas pirmas mažytis kevalas, kuris išeina iš tos šaknies, pereina į lapus ir pereina į spurgas, tada vėl grįžta į stiebą, ir išsiskleidžia. Tas mažas kviečio kevalas, atrodo kaip grūdas, ir mes manėme, kad tai buvo grūdas, bet kai jūs atidarote jį, ten iš viso nėra jokio grūdo. Jis tik palaiko grūdą, kol jis auga, ir jis taip pat miršta, ir gyvybė tiesiog išeina iš jo ir įeina į grūdą. Atkreipkite dėmesį, taigi jie vadina bažnyčias, kurios pasėjo . . .

⁷³ Mes šiandien randame, kad taip vadinamos bažnyčios, netgi mūsų sekmininkai, mes išėjome, mes buvome nepatenkinti, turėjome sukurti savo pačių grupes. Iškilio visokie, mes turime turėti *tai*, ir mes turime turėti *tai*, mes turime turėti kitą grupę. Ir atsistojo šis vyrukas, pasakė: „Jis ateina ant balto debesies“. Kitas sako: „Uh-huh, Jis atėjo ant balto žirgo“. „Gerai, mes sukursime dvi grupes“. Suprantate, kas tai yra? Prieštaravimo sąjimas! Kai Jis ateina, kas tai būtų, Jis pats išaiškina savo Žodį, kai Jis ateina. Palaukime iki to laiko. Pagaukite . . . Kalbant apie tai, jūs netgi nepagaunate šios dienos Žinios. Visuomet rodote į tai, ką Dievas ketina daryti arba ką Jis padarė, ir ignoruojate tai, ką Jis daro. Tokiu būdu mes gauname prieštarumą.

⁷⁴ Taigi, mes pastebime, kad šiandien mūsų bažnyčios, visos—visos mūsų bažnyčios pasėjo vėjus, ir pjauna viesulą. Mes nebeturime maldos susirinkimų, mes nebeturime tarnavimų, kuriuos turėdavome anksčiau. Kas nutiko? Mes viskam nuleidome kartelę. Pažvelkite, netgi mūsų sekmininkų bažnyčios, pilnos sėdinčių moterų trumpai kirptais plaukais. Anksčiau tai buvo neleidžiama. Išdažytais veidais, lakuotais nagais, ir kitos rūšies dalykai; paimekite vyrus čia su . . . kaip Rikiai ir visa kita; vedę tris ar keturis kartus, ir diakonai; o, koks prieštaravimas! Tai ištvirkimas! Kaip jie tai daro? Dievas nedaleistų to Savo Bažnyčioje, jie turi eiti į organizaciją, kad būtų tame. Kai kas bijo kažką pasakyti apie tai, kadangi jie bus išmesti iš organizacijos. Dieve, duok mums žmones, kurie nėra susiję su niekuo, išskyrus Dievą ir Jo Žodį, kurie kalbės Tiesą apie tai. Būtent to mums ir reikia. Ką mes padarėme? Pasėjome prieštarumą. Mes pasėjome vėjams, ir dabar mes pjauname vėtras.

⁷⁵ Atkreipkite dėmesį, kad jie dabar susirenka kartu sudegimui. Ar pastebėjote, Jėzus, pasakė: „Pirma, surinkite juos kartu, suriškite, ir tada visus ryšulius sudėkite į vieną krūvą, ir Aš juos sudeginsiu“. Čia yra nedidelis ryšulys, vadinamas metodistais, baptistais, presbiterionais, liuteronais, jie visi susirinko kartu į Pasaulinę Bažnyčių Tarybą. Kas tai? „Pirmiausia surinkite juos!“ Aleliuja! Ar pastebėjote? Jis pirmiausia surenka juos, patraukia juos nuo kviečių, atskiria juos: „Surinkite juos kartu ir sudeginkite“. Jie visi sudegs Dievo teismuose, nes sėjo tarp žmonių prieštaravimo sėklą, tai ką jie darė . . . Turėdami dievotumo pavidalą, ir atsisakydami Jėgos, atsisakydami Žodžio, tiesiog laikydamiesi kai kurių religinių apeigų, tam tikrų dogmų, kurias kai kas iškiepijo, bandydami įterpti į Dievo Žodį. Tai nesuveiks. Tai prieštaravimas.

⁷⁶ Aš šaukiu šiandien, kaip senovėje šaukė tas didis pranašas Amosas, kai jis išžengė į tą miestą, pasakė: „Aš nesu pranašas, nei pranašo sūnus. Bet jei liūtas riaumoja, kas nebijos?“ Jis pasakė: „Kai Dievas kalba, kas gali nepranašauti?“ Jis išpranašavo

teismai tai kartai, pasakė: „Tas pats Dievas, kuriam jūs tvirtinate, kad tarnaujate, sunaikins jus“.

⁷⁷ Užsirašykite tai, tai yra garsajuostėje, ir prisiminkite. Tas pats Dievas, kuris... Tie žmonės, kurie dabar surenka visą šį didžiulį Pasaulio Bažnyčių Tarybos derlių, ir jūs turėsite įeiti į tai. Jūs negalite stovėti nuošalyje. Arba jūs asmeniškai išeisite iš to, arba jūs įeisite į tai. Čia nebus neutralios zonos. Tai bus žvėries ženklas. Niekas negalės pirkti ar parduoti, išskyrus tuos, kurie turės ženklą, arba prieštaringumą. Taigi, stovėkite atokiau! Išėikite iš to! Pabėkite! Laikykitės toli nuo to! Dievas, kuriam jie tvirtina, kad tarnauja, sunaikins juos. Didis meilės Dievas, kuris ne... .

Pasakė: „Taigi, Jėzus meldėsi, kad mes visi būtume viena“.

⁷⁸ Tada Jis taip pat klausė: „Kaip jūs galite eiti kartu, du eiti kartu, jeigu jie nebus susitarę?“ Jis sakė: „viena“, kaip Jis ir Tėvas yra Viena. Ir Tėvas buvo Žodis, ir Jis buvo išreikštas Žodis. Jis buvo „viena“ su Tėvu, kadangi Jis buvo Dievo pažadėto Žodžio pasireiškimas. Ir taip pat yra šiandien, ar bet kurią kitą dieną. Taip, pone. Dievas yra Vienas. Jis nori, kad mes būtume viena.

⁷⁹ Kaip gali *tai* būti viena, *tas* neigia mergelės gimimą, o *šis* ne, atmeta Dieviškąjį išgydymą, ir *tą, aną*, visi jie tokioje sumaištyje? Kai kurie iš jų netgi netiki Dievu, kad Jis buvo Dievo Sūnus; tiki, kad Jis buvo Juozapo sūnus, *vaadinamas* Dievo Sūnumi. Žinoma. Liuteronų dvynys brolis, Zvinglis, tikėjo tuo, kad Jis tiesiog neabejotinai buvo geras žmogus. Krikščionių mokslas sako, kad Jis buvo pranašas, tiesiog paprastas žmogus, Jis nebuvo Dievybė. Na, jei Jis nebuvo Dievas, tada Jis yra pats didžiausias sukčiautojas, kurį kada nors turėjo pasaulis. Jis buvo Dievas arba Jis buvo niekuo. Jis buvo Dievas! Jis buvo Dievas, Pats tapęs kūnų tarp mūsų, Dievo Sūnaus asmenyje. Žinoma, tai, kas Jis ir buvo.

⁸⁰ Taigi, mes matome įėjusį prieštaringumą. Mes žinome, kad tai yra čia, niekas negali to paneigti. O, tai bent! Tiesiog atkreipkite dėmesį. Jis sunaikins tą grupę, kuri teigia, kad jie tarnauja Dievui. Stebėkite tai.

⁸¹ Dievas pasodino Savo Sėklą. Aš jau einu į pabaigą, kadangi laikas pradėti maldos eilę. Dievas pasodino Savo Sėklą, ir Jo Sėkla yra Kristus. Aš ketinu pamokslauti apie tai keletą vakarų apie tai, kur Dievas nusprendė patalpinti Savo Vardą, Viešpačiui leidus, galbūt viename iš tų pusryčių, kai aš turėsiu šiek tiek daugiau laiko. Pažvelkite, Jis yra vienintelis Kelias išsigelbėjimui. Jis yra vienintelis tikras Valdovas. Jis yra vienintelis tikrasis Dievas, nėra kito šalia Jo. „Aš esu Dievas, ir vienas Dievas“, - Jis pasakė. Jėzus pasakė: „Tai yra įsakymas: Klausykite jį, O, Izraeli, Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, tik vienas Dievas. Aš esu Jis. Kodėl jūs ieškote kito? Kitas ateis... Aš

ateinu Savo Tėvo Vardu, ir jūs Manęs nepriimate. Bet kitas ateis savo vardu, ir jūs jį priimsite“. Ir jie tai padarė Nikėjoje.

„Ar jūs esate krikščionis?“

„Aš esu baptistas“.

„Ar jūs estete krikščionis?“

„Aš esu sekmininkas“.

„Ar jūs esate krikščionis?“

„Aš esu metodistas,“ kitas pavadinimas.

⁸² Bet kai prieinama prie Vardo „Jėzus Kristus“, jie tiesiog traukiasi nuo Jo kuo toliau, jie nenori turėti nieko bendro su Juo, nes Jis yra Žodis ir Žodis pats Save apreiškia. Atkreipkite dėmesį, vienintelis Kelias išsigelbėjimui! Jis yra Šarono Rožė, Biblija sako, kad Jis buvo. Kiekvienas Dievo titulas (Biblijoje) priklauso Jėzui Kristui. Jis buvo Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga; Tas, Kuris buvo, Kuris yra ir Kuris ateis; Dovydo Šaknis ir Palikuonis, abu Dovydo Šaknis ir Palikuonis; Rytinė Žvaigždė, Šarono Rožė, Slėnio Lelija, Alfa, Omega, Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia, visa Jėzuje Kristuje! Jis buvo pilnas Jahovos pasireiškimas, Dievas tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų. Tiksliai kuo Jis buvo.

⁸³ Jis buvo Šarono Rožė. Ką jie daro su Šarono Rože? Jie išspaudžia Ją, sutrina Ją, kad gautų iš Jos kvėpalus. Puiki rožė turi būti išspausta, kad iš tos rožės būtų galima gauti kvėpalus. Tai buvo puikus Gyvenimas, niekada nebuvo tokio gyvenimo, kaip Jo, bet Jis turėjo būti išspauštas ant Kalvarijos.

⁸⁴ Suprantate, jie paėmė Šarono Rožės patepimą ir išliejo jį ant Aarono, jis turėjo būti pateptas tuo, kad galėtų stoti prieš Viešpaties akivaizdą, šventojoje vietoje, šventojoje uždangoje. Jis turėjo būti pateptas Šarono Rože, kad kiekvienais metais įeitų ir apšlakstytų gailestingumo vietą. Ir tas patepimas turėjo būti ant jo, malonus kvapas Viešpačiui, nešančio prieš save avinėlio kraują, po to kai pats buvo aptaškytas to avinėlio krauju. Granatmedžio vaisiai ir varpeliai aplink jo drabužius, jis turėjo eiti tam tikru žingsniu, grodamas „šventas, šventas, šventas Viešpačiui“.

⁸⁵ Atkreipkite dėmesį, Jis yra ta Šarono Rožė, malonus Kvapas, Patepimas ant Jo tautos. Jūs negalite ateiti prieš Jį su koku nors mokymu, ar kitais dalykais, bet su Šarono Rožės patepimu, su Žodžiu. Jis taip pat yra Slėnio Lelija.

⁸⁶ Taigi, kaip jūs gaunate opiumą? Jūs gaunate opiumą, kai paimate leliją ir išspaudžiate, tada jūs gaunate opiumą. Gydytojai tam naudoja savo laboratorijas. Paimkite vyrą, kuris yra nervingas ir sutrikęs, ar moterį, kuri jaučiasi lyg būtų išprotėjusi, ji vaikštinėja ir šaukia, ji yra isterijoje, gydytojas paims šiek tiek iš jo lelijos opiumo ir suleis jai ar jam į ranką ar į veną, ir jie nusiramins. Viskas baigta, kuriam laikui. Bet iš

karto, kai opiumas baigia veikti, čia ir vėl prasideda, dar blogiau nei buvo jiems pirma.

⁸⁷ Bet aš noriu jums pasakyti, draugai, kad aš žinau tik vienintelę tikrąją Slėnio Lelijos Opiumo rūšį. Jis yra Slėnio Lelija. Jis buvo išspaustas Kalvarijoje. Jis buvo sužalotas už mūsų nusikaltimus, Jo žaizdomis mes esame išgydyti. Tame, kas buvo išspaudžiama iš gėlių, Jis buvo Gėlė. Jis buvo didingiausia Gėlė, kuri kada nors augo, tai buvo Slėnio Lelija, ir toji didinga Šarono Rožė. Taigi, Jis kabo šį vakarą, būdamas tarp Dangaus ir žemės, aš tikiu, greičiau, Jis buvo tuo laiku, kad paimtų pasaulio nuodėmę ir gražintų pasauliui išgydymą. Ir Biblijoje pasakyta, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

⁸⁸ Draugai, kai Dievas liepė Mozei, dykumoje, iškelti žalvarinę gyvatę, kuri buvo Jo provaizdis. Ir žalvaris simbolizuoja nuodėmės teisumą, gyvatė simbolizuoja, *žalvarinė gyvatė* simbolizuoja „nuodėmė jau nuteista“. Kadangi, *žalvaris* yra „Dieviškasis teismas“, kaip varinis aukuras, kur buvo paguldoma auka. Ir taip pat Elijas pažvelgė aukštyn ir pasakė, kad dangus buvo kaip žalvaris, Dieviškasis teismas virš netikinčios tautos, kuri buvo nusigrėžusi nuo Dievo. Žalvaris simbolizuoja teisumą, Dieviškąjį teisumą. Ir gyvatė simbolizavo jau nuteistą nuodėmę; ir Jėzus buvo ta gyvatė, kuri tapo nuodėme už mus, ir priėmė ant Savęs Dievo teisumą. Jis buvo sužeistas už mūsų nusikaltimus, sužeistas už mūsų nuodėmes, bausmė dėl mūsų ramybės krito ant Jo, ir Jo žaizdomis mes esame išgydyti.

⁸⁹ O, šį vakarą, dėl jūsų, Dievas turi pilną spintelę Opiumo. Draugai krikščionys, jūs sergate ir kenčiate. O, jūs esate nuvarginti, tai tiesiog yra per sunku jums. Jūs negalėsite ilgiau išstovėti, jūs—jūs tapsite pamišusiais šiomis šiuolaikinėmis dienomis, kuriose jūs gyvenate.

⁹⁰ Ar jūs tiesiog girdėjote šį vakarą, *Gyvąją Liniją*, ir ką jie kalbėjo, kad—kad Rusija sako, jog 55-ais jie „visiškai kontroliuos visą pasaulį“? Prieš tai įvykstant, turi ateiti Paėmimas. Taigi, ant kiek tai arti, draugai? Tai tiesiog taip arti dabar.

⁹¹ Ar jūs nenorite Jo ieškoti šį vakarą, visa savo širdimi? Jis yra Slėnio Lelija, ir Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jis yra čia šį vakarą, kad iškeltų Save tarp Savo žmonių, tiesiog kaip Mozė iškėlė nuteistos nuodėmės ženklą. Ir ne tik nuodėmę, bet ir ligas. Prisimenate, Jėzus pasakė: „Kaip Mozė iškėlė žalvarinę gyvatę, taip turi būti iškeltas ir žmogaus Sūnus“. Dėl ko Mozė ją iškėlė? Dėl nuodėmės, netikėjimo ir dėl ligų. Jėzus taip pat buvo iškeltas dėl nuodėmės, ligų ir netikėjimo. Jis buvo iškeltas dėl to paties.

⁹² Taigi, šį vakarą, tomis dienomis, kai mes turime didžiulį prieštarumą, Jėzus Kristus pažadėjo, Luko skyriuje, kad tomis dienomis . . . prieš Viešpaties Atėjimą, bus taip pat, kaip ir buvo Sodomoje, ir kai žmogaus Sūnus apreiškė Save, taip kaip

žmogaus Sūnus apreiškė Save Abrahamui; Elohim, Dievas, tapęs kūnu tarp žmonių, ir gyvenęs ten su Abrahamu, ir parodęs jam, pasakęs jam, ką Sarah galvojo (sėdėdama už Jo) palapinėje, kurios Jis niekada nebuvo matęs. Pasakė jai, ką ji. . . Ir pašaukė ją vardu: „Sarah“. „Abraham“, ne jo—ne jo vardu Abramus, bet pavadino jį Abrahamu. Ne Sara, S-a-r-a; bet S-a-r-a-h, „Kur tavo žmona, Sarah?“

Atsakė: „Ji yra palapinėje, už Tavęs“.

⁹³ Pasakė: „Aš aplankysiu tave tuo pačiu laiku“. Ir ji nusijuokė. Jis paklausė: „Kodėl ji juokėsi?“

⁹⁴ Taigi, Jėzus pasakė: „Tiesiog prieš tai, kaip šis didis prieštaravimas bus surinktas ir sudegintas, žmogaus Sūnus apreiškė Save tokiu pat būdu, kaip Jis padarė tada“. Ir tai yra. . . Kas tai yra? Tai yra iškėlimas, iš naujo, prieš jūs, kad Jėzus Kristu yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar jūs tikite tuo? Tai palenkime savo galvas maldai.

⁹⁵ Brangus Dieve, mes mylime Tave. Tavo Žodis yra toks—toks Maistingas mums, Viešpatie. Mes tiesiog mylime Jį! Mes Juo gyvename, Viešpatie. Atrodo, kad mes niekada nepasisotinsime. Mums tiesiog patinka sėdėti prie Tavo stalo, aplink Tavo Žodį, ir džiaugtis palaiminimais, Viešpatie, kai mes štai taip susirenkame kartu, broliai ir sesės, kurie buvome atpirkti Dievo Sūnaus Krauju, tie, kurie buvo nupirkti Tavo Krauju. Ir mes ateiname čia, šį vakarą, Viešpatie, mes pašvenčiame šiuos vakarus maldai už ligonius. Ir pagal Raštą, Tu pasakei, kad „žaidžiomis mes buvome išgydyti“. Ir nėra būtina jiems melstis (vien tik išpažinti mūsų nuodėmes), nes Jo žaidžiomis mes buvome (praeitas laikas) išgydyti. O, kokia išgelbėjimo diena! Koks—koks Emanuelio pažadas! Tai yra tikra Tiesa.

⁹⁶ Tu sakai: „Dar šiek tiek, ir pasaulis Manęs nebematys, o jūs matysite Mane, nes Aš“ („Aš“ — asmeninis įvardis) „Aš būsiu su jumis, netgi jумыse, iki pasaulio pabaigos“. Ir laiko pabaigoje, ši didi pabaiga, Tu pasakei, tiesiog prieš tai įvykstant, tai bus tiesiog kaip buvo prieš tai, kai ugnis krito ant Sodomos, ir sudegino pagonių pasaulį, kad čia vėl bus žmogaus Sūnaus apsisireikimas, tiesiog taip, kaip buvo Sodomoje. Tėve, tegul žmonės nepraleidžia to.

⁹⁷ Ir aš meldžiu, Dieve, galbūt šurkščiai, (jeigu aš pasakiau neteisingai, atleisk man), padėk man persijungti į kitą pavara. Aš myliu juos, Viešpatie. Aš—aš meldžiu, kad jie nepraleistų to. Tebūna tai vienas iš didingiausių vakarų, Viešpatie. Tegul kiekvienas ligonis, kenčiantys skausmus, akli, kas tai bebūtų čia, Viešpatie, šiandien būtų išgydyti. Tegul būna išgelbėtas kiekvienas nusidėjęs. Tiesiog dabar, čia, jų širdyse, jeigu jie yra netikintys, tegul jie priima Kristų šią akimirka. Suteik tai, Tėve. Viskas yra Tavo rankose. Mes pavadame save Tau, kad galėtume pamatyti Tave ateinantį tarp mūsų.

⁹⁸ Ir Tu pasakei, Švento Jono 14:12: „Tas, kuris tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau taip pat ir jis darys“. Kaip mes žinome, kad Tu apreiškei Save žmonėms, nes Tu buvai tas Pranašas, apie kurį Mozė sakė, kad pakils. Jie neturėjo pranašų šimtus metų, aplinkui visur buvo prieštaravimas, tačiau Dievo Žodis turėjo būti įvykdytas; taigi Žodis tapo kūnu, taip pat ir prieštaravimas. Ir, Tėve, šiandien mes tai ir vėl matome, prieštaravimas tampa vienu didingu dideliu ryšuliu; ir mes matome, kad Žodis ateina tokiu pat būdu. Palaimink mus šį vakarą, Tėve. Mes pavedame save Tau, Tavo Žodžiui. Ir ką tik Tau reikia daryti su mumis, daryk, Viešpatie. Jėzaus Vardu. Amen.

⁹⁹ [Sesuo kalba kitomis kalbomis. Tuščia vieta juostoje—Red.] Mes nežinome, ką Jis pasakė. Jis gal būt nori mums kažką pasakyti, taigi tiesiog būkite tikrai pagarbūs, dar minutėlę. [Tuščia vieta juostoje. Brolis duoda išaiškinimą.]

¹⁰⁰ Amen. Ar jūs kada nors skaitėte [Tuščia vieta juostoje—Red.] Raštą, kur artinosi priešas, ir jie visi susirinko kartu, ir jų... priešas buvo labai stiprus. Ir Dievo Dvasia nužengė ant žmogaus, ir pasakė jam, ir jis pranašavo, ir pasakė, kur eiti ir laukti pasaloje, ir jie sunaikino savo priešą. Tai ir vėl ateina. Čia yra vieta, kur jūs sunaikinate savo priešą, suprantate, laikykitės už Dievo rankos. Dievo ranka yra Kristus, žinoma, Žodis, taigi priimkite Jį į savo širdis šį vakarą, kol mes pakviesime maldos eilę.

¹⁰¹ Aš manau, kad Bilis šiandien vėl išdalino maldos korteles. B, B, paimkime B, aštuoniasdešimt penktas. Praeitą vakarą, mes turėjome penkiolika, praeita vakarą. Mes paprastai bandome turėti apie penkiolika per vakarą. Ir tada, turėkite dabar savo korteles, mes jas paimsime. Pabandykime apie penkiolika. Aštuoniasdešimt penktas. B, kaip Branhamas, žinote. B, nuo aštuoniasdešimt penkto iki šimto. Ir mes... Pažiūrėkime, kas turi B, aštuoniasdešimt penktas, pakelkite savo ranką. Jūs esate tikras... O, gale, gerai, aštuoniasdešimt penktas, atekite.

¹⁰² Taigi, mano sūnau... Taigi, čia gali būti atvykėlių, kurie nežino kaip tai daroma. Mano sūnus ateis čia, ar kažkuris; jei jis negali ateiti, brolis Borderis, kažkas kitas. Kuris nors vyras ateis ir paims šias korteles, šimtą iš jų, atsistos prieš žmones ir sumaišys jas kartu. Taigi todėl jis duos jums kortelę, jis negali jums pasakyti ar jūs ateisite čia ant pakylos, jis nežino to. Ir aš to nežinau. Aš atvykstu vakare, tiesiog ištraukiu apie dešimt ar penkiolika tų kortelių. Tai neturi nieko bendro su jūsų išgydymu. Jūs galite sėdėti tiesiog čia. Pažvelkite, praeitą vakarą. Kiek iš jūsų buvo čia praeitą vakarą, leiskite pamatyti jūsų rankas? Kaip tie žmonės buvo išgydyti tiesiog per tarnavimą!

¹⁰³ Taigi, tai buvo aštuoniasdešimt penktas, aštuoniasdešimt šeštas, aštuoniasdešimt septintas, aštuoniasdešimt aštuntas,

aštuoniasdešimt devintas, devyniasdešimtas. Tegul jie ateina tiesiog dabar. B, aštuoniasdešimt penktas, aštuoniasdešimt šeštas, aštuoniasdešimt septintas, aštuoniasdešimt aštuntas, aštuoniasdešimt devintas, devyniasdešimtas. Tai buvo vienas... Žinoma, mums reikia... Ir jei kas nors... Štai čia dar vienas, taip, dabar teisingai. Devyniasdešimt, dabar nuo devyniasdešimto iki šimtojo. Devyniasdešimt, devyniasdešimt pirmas, devyniasdešimt antras, devyniasdešimt trečias, devyniasdešimt ketvirtas, devyniasdešimt penktas, devyniasdešimt šeštas, devyniasdešimt septintas, devyniasdešimt aštuntas, devintas.

¹⁰⁴ Jei negalite pajudėti, jei jūs esate... aš matau, mes čia turime pora, trejetą neįgaliųjų vežimėlių, keturis, ant kiek aš matau. Jei turite maldos kortelę, ir - ir buvo kviečiamas jūsų numeris, ir jūs negalite pajudėti, tiesiog pakelkite ranką, mes užvešime jus čia.

¹⁰⁵ Ir jeigu jūs neturite maldos kortelės, tiesiog sėdėkite ten ir melskitės, sakydami: „Viešpatie Jėzau, tegul—tegul—tegul tai būnu aš ši vakarą“. Kiek iš čia esančių neturite maldos kortelių, pakelkite rankas. O, tai bent! Gerai, taigi tiesiog pasakykime tai, aš tikiuosi, kad tai neskamba šventvagiškai. Bet sakykim, ten buvo nedidukė moteris, kuri neturėjo maldos kortelės. Ji tiesiog brovėsi per minią į priekį, ji pasakė (dabar klausykite atidžiai), „Jei aš galėsiu paliesti šio Vyro drabužį, aš pagysiu“. Kiek iš jūsų žino šią istoriją? Gerai. Ir ką ji padarė? Ji palietė Jį, nuėjo ir atsisėdo. Ir Jėzus pasisuko, Jis žinojo, kur ji buvo. Ar ne taip? Jis žinojo, kokia buvo jos problema. Ar ne taip? Jis žinojo, kokia buvo jos problema, todėl Jis jai pasakė, kokia jos problema. Ir savo kūne ji pajuto, kad kraujoplūdis dingo. Ar ne taip? Ir kodėl? Ji palietė Jį.

¹⁰⁶ Taigi, kiek šiandien iš čia esančių krikščionių, žino tai, pagal Hebrajus, pagal Hebrajų Knygą, kad Jėzus, tiesiog dabar, yra Vyriausiasis Kunigas, Vyriausiasis Kunigas, kuris gali būti paliestas mūsų negalios jausmų? Ar Jis yra? Gerai, jei Jis yra tas pats Vyriausiasis Kunigas, tose pačiose Vyriausiojo Kunigo pareigose, kaip Jis tada elgtųsi? Jis pasielgtų lygiai taip pat, kaip Jis pasielgė tada. Ar jūs tikite tuo? Jis pasielgtų lygiai taip pat, kaip Jis padarė ir tada, jei jūs galite patikėti tuo. Gerai. Kiek iš jūsų tiki tuo, pakelkite savo rankas, pasakykite: „Aš iš tikrųjų tuo tikiu!“

¹⁰⁷ Gerai, prieš tai, kol jie sudarys maldos eilę, padarykime maldos eilę štai čia. Aš žinau, Jis yra čia. Aš—aš—aš jaučiu Jo Buvimą, ir aš—aš žinau, kad Jis yra čia. Ateikite. Ar maldos eilė paruošta? Aš ruošiuosi pakviesti čia. Jūs tiesiog—tiesiog melskitės, tiesiog žvelkite tokiu būdu ir melskitės, tiesiog tikėkite.

¹⁰⁸ Nedidukė moteris, sėdinti čia, žiūri tiesiai į mane, sėdinti šalia moters, kuri dėvi akinius. Ar jūs nematote To, kabančio virš

tos moters? Pažvelkite čia. Matote? Ji kenčia nuo širdies negalios. Ar jūs tikite, kad Dievas išgydys jus? Jei taip, pakelkite ranką. Štai kokia buvo jūsų problema. Teisingai. Taigi, jei tai buvo jūsų problema, pakelkite savo ranką, kad žmonės galėtų pamatyti, pakelkite savo ranką štai *taip*. Taigi, jūs daugiau nebeturite to. Jūsų tikėjimas išgydė jus.

¹⁰⁹ Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius. O, čia yra prieštaringumas; bet Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar tai. . . Tiesiog toliau melskitės, suprantate, jums nereikia užlipti štai čia, kad sužinotumėte.

¹¹⁰ Taigi, čia yra ponia. Kiek aš žinau, aš nesu jos niekada matęs savo gyvenime, ji yra tiesiog moteris, stovinti čia, turėjo maldos kortelę, ir aš nežinojau ar jūs būsite pakviesta ar ne. Kažkas tiesiog padavė jums maldos kortelę, ir jūs—jūsų numeris buvo pakviestas, taigi jūs atėjote čia. Ar taip? Ir aš neturėjau galimybės susipažinti su jumis, kas jūs esate, iš kur jūs esate, ko jūs norite, nieko apie tai. Aš tiesiog esu vyras, jūs esate moteris. Teisingai. Biblijoje mes turime tokį pat paveikslą, Švento Jono 4 skyriuje.

¹¹¹ Taigi, jūs klausiate: „Ką jūs veikėte, broli Branhamai, tiesiog ką tik?“ Tiesiog įsijungiau į darbą, suprantate. Aš nežinau, suprantate. Jis turi tai daryti. Aš nežinau. Kaip padarė ta moteris štai ten? Aš niekada jos nemačiau savo gyvenime. Aš visiškai jos nepažįstu. Aš tikiu tai buvo moteris. Kas ką tik buvo išgydytas tiesiog dabar, ten auditorijoje? Ar jūs. . . Taip. Mes nepažystame vienas kito. Jei taip, pamojuokite ranka štai *taip*. Suprantate? Aš niekada nemačiau šios moters. Bet ji sėdėjo ten, tikėdama. Taigi, ji palietė Kažką, ar ne taip? Nieko gero neduotų, jeigu ji paliestų mane.

¹¹² Bet dabar, ar jūs nematote, kad Biblija tiksliai yra Dievo Žodis? Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Mes tampame šventyklomis Šventosios Dvasios, kuri yra Kristus. Suprantate? Tai tikroji Sėkla. Tada, jei ta tikra Šventoji Dvasia įeisi į tikrą Žodžio Sėklą, ne. . . Tai tiesiog netaps Jo dalimi (kadangi šėtonas Jį taip pat naudojo), jūs turite priimti Jį visą, suprantate, kiekvieną Jo Žodį; kadangi Jis nėra pusė Dievo, Jis yra Dievas pilnumoje. Suprantate? Ir štai kas vyksta.

¹¹³ Taigi, čia yra moteris, aš jos niekada nesu matęs. Jėzus kartą surado moteriškę kaip ši, galbūt ne tokios pat būklės, aš nežinau. Ir Jis sėdėjo prie šulinio. Jis—Jis turėjo poreikį nuvykti į Samariją. Ir mes žinome, kad Samariją buvo kalvos apačioje. Ir—ir Jis ėjo į Jerichą, greičiau, Jis keliavo aplink Samariją, ir atvyko į Sicharo miestą. Ir Jis atsėdėjo prie šulinio, ir pasiuntė Savo mokinius parnešti maisto.

¹¹⁴ Kiek rasių yra pasaulyje? Trys. Hamo, Semo ir Japheto žmonės. Mes visi kilę iš Nojaus. Ir visas likęs pasaulis tuo metu buvo sunaikintas. Tik trys žmonių rasės, tai žydai, pagonys

ir samariečiai (kurie buvo pusiau žydai ir pusiau pagonys). Ir pasaulyje yra tik šios trys rasės, suprantate, tik trys.

115 Pas Dievą viskas tobula trijuose. Tiesiog kaip šie trys, apie kuriuos aš kalbėjau ši vakarą: trys prieštaringumo stadijos, trys stadijos Žodžio, tapusio kūnu, ir taip toliau. Suprantate?

116 Taigi, ir Jis—Jis, Kuris kalbėjo žydams, pasakė Filipui, kai jis atvedė Nathanaelį, kur jis buvo, ir pasakė: „Aš mačiau jį, kai jis buvo po medžiu.“ Jis pasakė . . . Andriejus atvedė Petrą, Jis pasakė: „Tavo vardas yra Simonas, ir nuo šiol būsi vadinamas „Petru““. Pasakė: „Tu esi Jono sūnus“. Suprantate? Taigi, visi jie buvo žydai.

117 Bet čia Jis eina pas Pagonis . . . ne pas pagonys, bet pas samariečius.

118 Dabar yra pagonių laikas. Jis niekada, nei karto nepadarė to pagonims. Ieškokite Raštuose. Niekada. Bet Jis pažadėjo, Luko 22, pažadėjo, kad Jis tai darys tiesiog prieš Atėjimą.

119 Bet Jis atsisėdo ten, o štai ateina moteris, pusiau žydė, pusiau pagonė. Ir Jis tarė jai: „Moterie, atnešk Man gerti“.

120 Ji atsakė: „Na, Tau nederėtų to prašyti. Mes esame . . . Čia yra segregacija. Tu esi žydas, ir—ir aš esu samarietė“.

121 Jis atsakė: „Bet jei tu žinotum, su Kuo tu kalbi, tu prašytum Manęs gerti“. Ką Jis darė? Kontaktavo su jos dvasia. Ir iš karto kai Jis sužinojo kokia buvo jos problema, na, Jis pasakė jai, kad atsivestų savo vyrą. Ji atsakė, kad ji neturi vyro. Jis pasakė: „Teisingai, tu turėjai penkis“.

122 Taigi, pažvelkite, kai fariziejai matė Jį tai darant. Iš karto, tas prieštaringumas tiesiai prieš Žodį, ką jie pasakė? Jie pasakė: „Tas Žmogus yra Belzebubas, ateities spėjėjas“. Suprantate?

123 Ir Jėzus tarė: „Kiekvienas, kuris kalba prieš Šventąją Dvasią, kai Ji ateina daryti to paties, tam niekada nebus atleista“. Tai yra jūsų prieštaringumas. Suprantate? Bet Jis pasakė, kad Jis jiems atleis, nes Šventoji Dvasia dar nebuvo atėjusi; Auka, Avinėlis dar nebuvo nužudytas.

124 Bet tą moteris taip nemanė. Moteris pasakė: „Pone, aš suvokiu, kad Tu esi pranašas“. Jie neturėjo pranašo šimtus metų. Pasakė: „Aš suprantu, kad Tu esi pranašas. Taigi, mes žinome, kad Mesijas, kuris vadinamas Kristumi, kai Jis ateis, tai Jis darys tai“.

125 Na, jei tai yra tai, ką Jis padarė, tada Jis tas pats vakar, šiandien. Tai štai kaip Jis padarė, kad Jį atpažintų, ar tai ne tas pats šiandien? Turi būti! Taigi, čia moteris ir vyras vėl susitinka. Ji nėra ta moteris, aš ne tas Vyras. Tačiau ta pati Šventoji Dvasia yra čia, ir pažadėjo, kad darbus, kuriuos Jis darė, ir mes darysime tuos pačius dalykus tomis dienose, kai bus apreikštas žmogaus Sūnus.

126 Taigi, nepažįstant jūsų (ir jūs žinote, kad tai tiesa), mes esame visiškai nepažįstami, ir jūs stovite čia. Čia yra kažkas... Gal būti kažkas negerai su jumis, galbūt ne, aš nežinau. Bet jeigu Viešpats Jėzus apreikš man per Savo Šventąja Dvasia, kokia yra jūsų problema, ar tuomet jūs patikėsite, kad Jis yra Dievo Sūnus, o ne žmogus? Tai tik korpusas, *ta* palapinė, kurią—kurią Dievas naudoja, bet kuri, kuri Jis išsirinko. Jis—Jis tai daro pagal suvereną malonę ir išrinkimą. Taigi, bet jūs tikėkite. Ar tikėsite? [Moteris sako: „Amen“—Red.]

127 Kiek iš čia esančių auditorijoje tikite tu? Čia mes abu stovime prieš Šviesą, kad mes niekada gyvenime nebuvome susitikę, neturiu jokios idėjos kas ši moteris, kas ji yra, iš kur ji, ko ji nori. Aš niekada jos nemačiau savo gyvenime, ne daugiau kaip aš savo gyvenime nemačiau tos moters štai *ten*. Bet, suprantate, čia yra tai, ką aš bandau, kad jūs padarytumėte: patraukite dabar tą prieštaringumą nuo savęs, ir, patikėkite Žodžiu, kai Žodis tampa kūnu tiesiog čia, tarp mūsų. Žodis tampa gyvas mūsų kūnuose, tai parodo Dievo Buvimą.

128 Taigi, tegul Jis tai suteikia jai. Jai trūksta pagrindinio dalyko. Ji yra bevaikė, ji nori kūdikio. Ji yra maždaug keturiasdešimties metų. Tai žinoma nėra neįmanomas dalykas.

129 Jie dabar sėdi tiesiai štai *ten*, moteris kuri visą savo gyvenimą buvo bevaisė, ir štai taip atėjo ant pakylės, ir Viešpats jiems davė kūdikį. Kas nors iš tų, kurie tai žino, pakelkite savo ranką. Matote? Matote? Aš paėmiau tą mažą mergaitę, praeitą dieną, sekmadienį, po to kai aš išėjau iš čia, sekmadienio popietę; kurios mama buvo bevaisė, Viešpats kalbėjo. Ir mažoji mergaitė, miela mažylė ar ji čia? Kur ji? Taip. Štai ji, tiesiai čia, sėdi štai čia. Motina sėdi *ten*. Štai ir ji pati, mažoji mergaitė. Matote ją? Ji buvo Dievo ištartas Žodis.

130 Taigi, ar jūs tikėsite Juo visa savo širdimi? Ar jūs tikite, kad tas palaiminimas, kurį jūs turite, kurį jūs dabar jaučiate, buvo Dievo atsakymas? Jei Dievas man pasakys, koks jūsų vardas, jūs dabar galite duoti vardą kūdikiui, ar jūs tikite? Tada, ponias Tompson, jūs galite grįžti namo ir turėti savo kūdikį, jei tikėsite visa savo širdimi.

131 Ar jūs tikite visa savo širdimi? Tiesiog turėkite tikėjimą, neabejokite, tiesiog tikėkite Dievu. Dievas yra Dievas.

132 Kaip jūs laikotės, pone? Spėju, mes taip pat esame nepažįstami. Vienintelis kartas, kai aš mačiau jus savo gyvenime, kiek aš žinau, tai kai jūsėjote čia. Ir aš maniau, kad jūs buvote brolio Šakariano dėdė, ar kas tai... Mašagiano, brolio Mašagiano, šlovintojo, kai jūs atėjote. Ir tada aš mačiau jus einantį į maldos eilę. Taigi, būdamas nepažįstamas su jumis, ar jums, ir bet kuriuo būdu, aš esu nepažįstamas. Taigi, jeigu Viešpats Jėzus man pasakys kažką, ko jūs—ko jūs galbūt norite, tegul tiesiog pasako; pasako jums tai, pasako man, ko jūs norite.

Taigi, Jis jau tai davė jums. Vienintelis dalykas, tai tik turėti pakankamai tikėjimo tikėti tu.

¹³³ Taigi, kiek iš jūsų supranta tai? Tiesiog turėti pakankamai tikėjimo, kad tikėti, jog gavote ko prašėte! Suprantate?

¹³⁴ Taigi, dabar, jei jūs esate čia kažko norėdami, ir Jis pasakys man, koks yra jūsų troškimas, jūs žinote, kad aš nežinau jūsų troškimo, tada tai turi būti kažkas čia, kas tai daro. Taigi, pagal Žodį, Jis pažadėjo, kad tai darys. Jis žinojo jų širdžių mintis. Ar ne taip? Gerai.

¹³⁵ Jūs turite didžiulį troškimą pasveikti. Viena, jūs kenčiate nuo nervinės būklės, tikro nervingumo. Teisingai. Kita, jūs turite problemų su nugara, ir kuri laiką jums su nugara buvo labai prastai, jūs netgi turėjote operaciją. Tai TAIP SAKO VIEŠPATS. Tai tiesa. Suprantate. Gerai. Ir čia yra kitas dalykas, jūsų gilus troškimas yra, jūs norite gauti Dvasios krikštą. Tai tiksliai taip. Ateikite čia.

¹³⁶ Brangūs Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu, tegul šis vyras bus pripildytas Šventąja Dvasia, prieš jam paliekant šią vietą, Jėzaus Vardu. Amen.

Dabar priimkite Tai, mano broli. Tiesiog turėkite tikėjimą, neabejokite.

¹³⁷ Kaip jūs laikotės? Aš manau, kiek žinau, kad mes nepažįstame vienas kito. Jei taip, na, žmonės sužinos tai, tiesiog pakelkite savo ranką, taigi jie pamatys, kad mes esame nepažįstami. Kiek aš žinau, niekada nesu jos matęs savo gyvenime. Ir manau, kad ji niekada nėra mačiusi manęs, nebent tai buvo šioje auditorijoje. Kadangi Dangiškasis Tėvas žino, ir čia guli Jo Žodis, kad aš niekada savo gyvenime nesu matęs šios moters. Todėl, aš nežinau, dėl ko jūs čia esate, neturiu jokio supratimo kas jūs, kas, ar nieko apie jus nežinau. Aš jums nieko negaliu pasakyti.

¹³⁸ Vienintelis dalykas, tai tik dovana. Jei aš galėčiau... Kaip jūs girdėjote mane prieš kuri laiką tai išaiškinant. Tiesiog pasitraukiant, klausantis ką Jis sako; ką aš matau, aš galiu pasakyti tai. Ko Jis nesako, aš negaliu pasakyti. Aš tai kalbėčiau iš savęs, ir tai būtų klaidinga. Suprantate? Tai būtų klaidinga. Bet jeigu Jis tai sako, tai absoliuti tiesa. Ta niekada, niekada nebuvo klaidinga. Tai niekada nebus klaidinga, tol, kol tai išlieka Dievas. Suprantate? Suprantate, kadangi Dievas negali klysti.

¹³⁹ Bet jei Dievas gali pasakyti man, ko jūs norite, koks yra jūsų troškimas, ar—ar dėl ko jūs čia, kažką, ką esate padariusi, ar kažką, kažką panašaus, arba kas jūs esate, iš kur jūs, ar bet ką, Ką jis panorės man pasakyti, ar jūs patikėsite? Ačiū.

¹⁴⁰ Viena, jūs turite problemų su kojomis. Tai sukelia jums nepatogumų. [Moteris sako: „Taip“—Red.] Teisingai. Pakelkite savo... Jūs turite moteriškų problemų, moteriški sutrikimai.

[„Taip“.] Ir savo širdyje jūs turite didelį troškimą, kadangi jūs neseniai kažką ar kai ką praradote. Tai berniukas, jūsų berniukas paliko namus, pabėgo, ir jūs norite, kad aš melsčiausi už tai, kad jis sugrižtų. [„Taip“.]

¹⁴¹ Dieve Danguje, siųsk jai jos vaiką, ir išgydymą. Tegul Šventoji Dvasia ši vakarą sustabdo tą jaunuolį jo kelyje, gražink jį atgal jo motinai. Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁴² Jis, Kuris žino, gražins jį jums. Nesijaudinkite. Dabar tikėkite, neabejokite. Tiesiog turėkite tikėjimą, visa savo širdimi. Jūs tikėkite, ir visa kita Dievas jums suteiks.

¹⁴³ Taigi, tik tie trys ar keturi atskirimai kas tai bebuvo, suprantate, aš—aš tiesiog tęsiu iki tol, kol tai užtemdo mane. Aš negaliu to paaiškinti, nėra jokio būdo tai išaiškinti. Jūs klausiate: „Jūs turite omenyje, kad tai buvo blogiau, nei, kad jūs pamokslautumėte čia keturiasdešimt penkias minutes ar daugiau, ar taip?“ Taip, pone. Jei tai būtų ir trys valandos, tai nebūtų taip sunku.

¹⁴⁴ Moteris palietė mūsų Viešpaties Jėzaus drabužį. Ir tie žmonės, jie neprisilietė prie manęs. Na, ši moteris čia, tiesiog pažvelkite į ją, ji tiesiog gali. . . (Uždėkite savo ranką ant manęs. Suprantate?) Ji tiesiog palietė mane, tai neveikia, aš esu tiesiog žmogus. Bet ji turi paliesti Jį. Ir aš, su ta dovana, tiesiog—tiesiog. . . tai vyksta, visa mano esybė pasitraukia, ir aš tiesiog sakau tai, ką matau. Suprantate? Ir tai viskas. Suprantate, paliečiant mane, tai nieko neduoda, bet ji, per mane, paliečia Jėzų. Tai štai kaip ta moteris per Jėzų palietė Dievą, kai Jis nežinojo, kas su ja buvo negerai. Ji tiesiog palietė Jo drabužį, nuėjo ir atsisėdo. Ir Jis paklausė—Jis paklausė: „Kas Mane palietė?“

¹⁴⁵ Ir apaštalai atsakė: „Na, visi Tave liečia. Kodėl Tu klausai to?“

Jis atsakė: „Bet aš pajutau, kad iš Manęs išėjo jėga“.

¹⁴⁶ Taigi, jūs žinote, kas yra jėga? Stiprybė. Jis tapo silpnas nuo vienos moters prisilietimo prie Jo, ir Jis buvo Dievo Sūnus. Kaip apie mane, nusidėjėlių, išgelbėtą per Jo malonę? Žinote, kodėl tai yra daugiau? Kadangi Jis pasakė: „Darbus, kuriuos Aš darau ir jūs darysite. Didesnius darbus nei šie jūs darysite, nes Aš einu pas Savo Tėvą“. „Didesnius“, Tai sako čia, bet teisingas graikų kalbos išaiškinimas yra „Daugiau nei tai jūs darysite.“

¹⁴⁷ Taigi, ponias, kurios aš nepažįstu. Aš nieko apie ją nežinau. Aš jos visiškai nepažįstu, kaip ir prieš tai buvusių žmonių. Mes esame nepažįstami. Tiesiog, kad žmonės tai žinotų, ar galėtumėte pakelti savo ranką, sakant: „mes esame nepažįstami“. Taigi, Dievo Sūnus, jei kartą Jis sutiko moterį, nedidelė panorama, kaip ši, prie šulinio, ir Jis tiesiog trumpai su ja pakalbėjo, ir Jis sužinojo jos problemą, ir pasakė jai, kokia buvo jos problema. Ir pagal tai ji žinojo, kad tai buvo Mesijas. Taigi, todėl—todėl

aš turiu. . . Jūs palietėte mane, aš paliečiau jus ir nieko neįvyko. Bet jei mano tikėjimas (per dovaną) ir jūsų tikėjimas (tikint tuo) gali paliesti Jį, ir Jis gali kalbėti per mus. . . per mane jums, tada jūs žinosite, kad Jis yra čia, lygiai kaip, kad Jis buvo prie to—to šulinio Sychare. Suprantate? Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar jūs tikite tuo?

¹⁴⁸ Jūs turite tiek daug problemų, tiek daug skausmų, komplikacijų! Vienas iš pagrindinių dalykų, dėl kurio jūs norite, kad būtų pasimelsta, tai yra artritas. Teisingai. Ar taip? Jūs esate sukaustyta dėl artrito. Kaip pastebėjote, jūs galite pakelti savo ranką. . .

¹⁴⁹ Ir jūs taip lėtai išėjote, ant kiek gerai aš prisimenu. Galbūt tiesiog palaukime minutėlę, galbūt kas nors bus pasakytas, kas paims. . . Arba, jūs žinote, jūs jaučiate dalykus; žmones, žinote, lyg nuo Jo ateinantys dvelksmas. Jie sako: „Na jis spėjo tai,“ ar, žinote, kažką panašaus.

¹⁵⁰ Bet atrodo, kad esate puikus asmuo, tiesiog trumpam pakalbėkite su manimi. Pastovėkime čia šiek tiek, nes aš manau, kad yra kažkas, jūsų širdyje, ko jūs laukiate iš Dievo. Taigi, aš negaliu atsakyti į jūsų malda, bet Jis gali. . . Kadangi, jei jūs tikite, ji jau atsakytas. Bet jeigu jūs tiesiog norite tikėti; kad patikėtumėte. Taigi, aš jums pasakysiu, tai apie mylimą asmenį, kurio čia nėra, ir tai yra jūsų brolis, ir jo netgi nėra šioje šalyje. Jis yra tokios rūšies drėkingoje šalyje, daug ežerų. Sakyčiau, kad kažkas panašaus į Mičiganą ar kažkas tokio. . . Taip, Mičiganas, ten jis ir yra. Ir jis kenčia nuo mirtino žudiko, ir tai yra neišgydomas inkstų sutrikimas, kuris sukelia jam sunkumus. Tai tiesa, ar ne? Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Taigi, nosinaitė, kurią jūs turite savo rankoje, kurią iškėlėte prieš Dievą, nusiųskite savo broliui ir pasakykite jam, kad jis neabejotų, bet tikėtų, ir tai įvyks, jis bus išgydytas dabar, jei jūs patikėsite tuo.

¹⁵¹ Ar jūs tikite visa savo širdimi? Suprantate, tada, jei jūs tikite, tai reikia padaryti tik vieną dalyką, tai - visiškai priimti tai. Ar ne taip?

¹⁵² Taigi jūs sakote: „Jis žvelgia į tai, į tuos žmones. Tai štai ką jis daro, žvelgia į juos“. Jūs matote tai tiek daug!

¹⁵³ Bet galbūt jūs nežinote, ši. . . Ta ponija čia, ateikite štai čia, ponija, čia, lignonis, kas jūs bebūtumėte. Aš nežiūriu į ją. Ar jūs tikite, kad Dievas gali man apreikšti, kokia yra jūsų problema? Pakelkite savo rankas, jei jūs tikite, ta ponija čia, ponija čia, lignonė. Taip. Taip. Gerai, tada, jei jūs patikėsite visa savo širdimi, ta astmos problema jūsų daugiau nebekamuos. Gerai, eikite namo ir tikėkite tuo! . . . ? . . .

¹⁵⁴ Nepažvelgė į ją, Tai nepažvelgė? Suprantate, Jis. . . Jūs žvelgiate *štai* čia, regėjimas yra čia, nesvarbu kas bevyktų.

Amen! Ar jūs negalite to matyti? Tiesiog taip tobulai, kaip tik gali būti tobulas Dievas!

¹⁵⁵ Jūs taip pat tikite? Astma taip pat gali jus palikti, ar ne? Jūs tikite tuo, ar ne taip? Gerai, eikite ir pasakykite Viešpačiui Jėzui, kad jūs—jūs tikite Juo.

¹⁵⁶ Vieną dieną jūs turėtumėte paimti nedidelę lazda, jei tas artritas suluošintu jus, bet jis to nepadarys. Jums neprireiks, jūs netikite tuo, ar ne taip? Jūs tikite, kad viskas bus gerai? Eikite savo keliu, ir Jėzus Kristus jus išgydys.

¹⁵⁷ Širdies sutrikimai žudo žmones, bet tai neturi pražudyti jūsų. Ar jūs tikite, kad Dievas išgydys tai, ir jūs pasveiksite? Eikite tikėdamas tuo visa savo širdimi, sakykite: „Aš tikrai tuo tikiu“.

¹⁵⁸ Ar jūs kalbate angliškai? Ar jūs suprantate angliškai? [Brolis Branhamas prašo vertėjo—Red.] (Kažkas ateina.) Taip, gerai. Ar jūs pasakysite jai tai, ką aš kalbu? Pasakykite jai, jei ji patikės, jos skrandžio problema paliks ją. Ji—ji tikės tuo? Jūsų nugaros problemos taip pat paliks jus, taigi dabar jūs galite eiti savo keliu ir būti išgydyta.

Kaip jūs laikotės? Jūs tikite? [Ji sako: „Taip, pone“—Red.]

¹⁵⁹ Tas vyras, sėdintis ten, su nugaros problema, pažūrėjo į mane, kai aš tai pasakiau. Jis taip pat gali būti išgydytas, jei jūs tikėsite tuo, pone. Gerai, pone.

¹⁶⁰ Ponia, sėdinti ten, tiesiai šalia jūsų, jūs turite kaklo problemą, ar ne taip, ponია? Ar tikite, kad Dievas jus išgydys? Jūs norite uždėti rankas ant mažo berniuko, dėl jo kelių, ir jis taip pat pasveiks. Ar jūs tikite tuo? Jūs turėjote moteriškų problemų, moteriškų negalavimų, jūs dabar jų nebeturite. Jūsų tikėjimas išgydė jus ir padarė sveika.

¹⁶¹ Ar jūs tikite, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius? Tada uždėkime rankas vienas ant kito, ir melskimės tikėjimo malda, kiekvienas iš mūsų, melskimės tikėjimo malda.

¹⁶² Brangus Dieve, kol mes esame apgaubti Tavo Dievišku Buvimu, matydami Tave judantį auditorijoje, ir visur gydančių ligonius. Tu esi Dievas. Aš meldžiu, kad Tu išgydytum visą šią auditoriją. Tegul gaivus Dievo Dvelksmas nužengia į jų širdis, ir leisk jiems suvokti, kad laikas baigiasi. Mes dar tik kurį laiką pasiliksime čia, tada mes būsime su Juo, Kurį mes mylime. Ir tegul dabar Jo Artumas atneša kiekvienam išgydymą.

¹⁶³ Mes pasmerkiame šėtoną, mes pasmerkiame visus jo veiksmus. Jėzaus Kristaus Vardu, šėtone, išėik iš žmonių.

¹⁶⁴ Visi, kurie dabar Juo tiki, ir priima Jo išgydymą, atsistokite, sakykite: „Aš dabar atsistoju, kad priimčiau savo išgydymą. Aš tuo tikiu“. Nepriklausomai nuo jūsų būklės, jei jūs tikrai tikite, atsistokite. Dabar pakelkite rankas ir sakykite: „Ačiū, Viešpatie Jėzau, už mano išgydymą“. Dievas tebūna su jumis.

PRIĖŠTARINGUMO SĖKLA LIT65-0118
(The Seed Of Discrepancy)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1965m. sausio 18 d. pirmadienio vakarą Pilnos Evangelijos Verslininkų Internacinaliniame Bendravime, Vestvard Ho viešbutyje Fenikso mieste, Arizona, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org